

Verwennerij op zee

Verwend worden aan boord van een houten gulet, zeilend langs Turkse en Griekse kusten. En dan ruïnesteden bezoeken, in stille baaien zwemmen en vis eten in gezellige haventjes. Geluk kan zo eenvoudig zijn.

tekst en foto's Willemijn Bos

N a het eten aan de lange houten tafel op het achterdek, laat ik me vallen in de comfortabele kussens. Terwijl ik met mijn ogen de koers van de meeuwen in de blauwe lucht volg, ruimen Arif en Ismail de tafel af. De vierkoppige bemanning doet alles. Zeilen dus, maar ook boodschappen, koken, de handdoeken van de lijn halen en opvouwen, vergeten boeken in veiligheid brengen, tafel dekken, tafel afruimen en er weer nieuwe, heerlijke hapjes op zetten.

Kapitein Aram, kok Elia en de scheepsmaten Arif en Ismail weten hoe je mensen moet verwennen. Dat bedenken ik al liggend en ik bekijk Arif eens goed. Pas 16 is hij. Komt uit het Turkse dorp Bozalan, waar we gisteren aten. Hij reed met ons mee in het busje naar zijn geboortedorp. Eenmaal in het dorp verdween hij snel via een klein pad tussen de kippen en de koeien door naar waar zijn geboortehuis ergens moet staan. De bink van het dorp; want wie door SCIS wordt uitgezocht om bemanningslid te worden, heeft het gemaakt.

Arif kan nu cocktails shaken, leert Engels en hoe hij met gasten moet omgaan. Uit zichzelf zal hij niet tegen me praten. Maar

als ik moeizaam uit de kussens omhoogkom omdat het wellicht tijd is voor een wijntje, is hij direct ter plekke en hoef ik alleen de kleur nog maar te noemen.

Wat zou hij van ons denken? In het busje naar Bozalan zaten we enorm te lachen met elkaar, hij was stil. Een bemanningslid keert niet mee met de passagiers. En wij werden stil toen we het simpele leven zagen van deze dorpen in het binnenland. We aten bij een Turkse familie in Arif's dorp, waar de weg niet meer dan een uitgehakt bergpad is, de mensen arm zijn en leven van wat hun stukje grond en een paar stuks vee opleveren.

We dronken appelthee in het theehuis op het pleintje, een man met een ezel wilde dat we een foto van hem maakten. Een oude man zat in zijn tuin op een zelf getimmerd plateau. Het stond op palen van zeker 2 meter hoog. Zo torende hij toch nog boven de zonnebloemen in zijn tuin uit.

Na een flinke klimpartij over de uitgehakte

dorpsstraat bereikten we het huis van de familie waar we gingen eten. Op een ruim terras, omwikkeld met druivenranken, met uitzicht over de bergen en heerlijke, zelfgevochten tapijten op de grond, kregen we steeds weer andere streekgerechten. In de bloedhete keuken roosterden twee vrouwen op een open vuur pannenkoekjes.

Wie heeft mooi gelakte teennagels, wiens badpak zit het best, hoe gaan de andere gezinnen met hun kinderen om... Een week lang zitten we letterlijk met elkaar opgescheept en dat geeft een zekere rust. Iedereen is aardig en voorkomend. Zal ik je rug insmeren? Wil je nog wat olijeven? Koekje dan? In de vorm van een bloemetje, met een soort groene hagelslag eroverheen.

Kok Elia heeft een complete groentewinkel aan boord getild en kennelijk ook ergens een slagerij leeggeroofd. De gevulde paprika's biber dolmasi, de Tsjerkessische kip erkeztavugu, de stoofschotel güve en paa en de toetjes baklava smaken voortreffelijk.

Gaat dit zeven dagen zo door? Ja, dit gaat zeven dagen zo door. Ik kom kilo's aan, vrees ik. Maar goed, het mediterrane eten is vrij licht en op de excursies klauteren we nog aardig wat af.

We struinen over de ruïnes van Knidos. Wandelen op het vulkaaneiland Nisyros, door de bloedhete Stefanos-krater, waar stoom uit de bodem ontsnapt. We zijn een hele middag in touw om de geheimen van de vesting van Kos te ontdekken en doorkruisen in één middag het stadje Symi op het gelijknamige eiland Symi.

En dan, ai, verliest een van de kinderen zijn duikbrilletje. In het heldere, blauwe water zien we het de diepte inglijden. Te diep voor de duikers onder ons, maar dan is er de kapitein: drie keer oefenen, steeds dieper en dan heeft-ie de bril. Gejuich.

Aram, een mooie man met bruinzwarte ogen, een zacht gebruide huid en pikzwart haar, is onvermoeibaar. Hij danst met de kinderen onder de sterrenhemel, trekt ze achter de speedboot aan op een plastic kano door het water, verwijdert splinters uit tenen, masseert vermoeide schouders. En verdwijnt in Bodrum, voor een middag, avond en nacht. Want daar in de buurt heeft hij een huis, een vrouw en een kind.

Wij verdwijnen ook van boord, richting openluchtdisco Halicarnas. Echt hot schijnt het er 's ochtends om vijf uur te zijn. Dan wordt de dansvloer onder het schuim gespoten en wentelen schaarsgeklede dames zich in de glibberige smurrie. Dat hadden onze pubers wel eens willen meemaken. Maar ja, die stomme ouders wilden weer terug naar de boot en zij moesten mee. Balen!

Maar bij het ontbijt kan iedereen er weer om lachen. Erg hè, dat je nou weer met die k-ouders op die k-boot zit. Het anker wordt gelicht, de zeilen gehesen. Onze enige zorg zal vandaag weer zijn: niet verbranden en tijdens het zeilen niet van de boot af rollen.

■ Hoofdfoto: De Naviga onderweg naar het Griekse eiland Kos. Links: Ontbijten op het achterdek. Boven: De baklava aan boord is voortreffelijk.

WAAR EN WAT

- SCIC Sailing is een Nederlandse organisatie, die zeilcruises organiseert in de Egeïsche en Middellandse Zee. Er wordt gevaren langs de Turkse kust en naar Griekse eilanden als Kos, Rhodos, Symi, Patmos en het vulkaaneiland Nisyros. Er zijn vijftien routes.

- De jachten variëren in grootte van zes tot zestien passagiers. Alle hutten hebben douche en toilet. Passagiers hoeven geen zeilers te zijn. Helpen mag.
- De cruises duren een, twee of drie weken. Combinatie met hotelverblijf is mogelijk.

- De prijs van de zeilcruise is vanaf 939,50 euro per persoon per week. Dit is inclusief accommodatie, ontbijt, lunch, vijf diners en alle drankjes aan boord, maar exclusief vlucht en transfer.
- De cruises kunnen thema's hebben als ar-

- cheologie, yoga, fotografie, mediteren en golfen. Alles kan geregeld worden. Eigen thema's, specifieke excursies, topwijn, je eigen biertje aan boord, meer kreeft, trouwen aan boord... De horizon is de limit.
- Meer informatie op www.scicsailing.eu.